

Козубовська Ірина Василівна
 доктор педагогічних наук, професор
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Милян Жанна Іванівна
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПАРТНЕРСТВА МІЖ ШКОЛОЮ І РОДИНОЮ У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У Великій Британії значна увага звертається на організацію продуктивного партнерства родини і школи у вихованні учнів.

Цікава технологія співробітництва школи і родини представлена британським ученим Р.Макконкі (R. MacConkey) [1, с.53-63], який пропонує своєрідну зведену таблицю заходів, які бажано організувати в рамках шкільно-сімейного співробітництва. Цю таблицю він радить застосовувати всім учителям як перевіірочний тест.

Р. Макконкі виділяє п'ять способів організації спільної роботи вчителів і батьків. Учителі повинні виконувати низку обов'язків, які будуть стимулювати активність батьків.

1. Індивідуальна робота з батьками: зустрітися вдома з родиною (батьком, матір'ю, бабусею, дідусем та іншими членами родини); довідатися про заняття дитини поза школою; відповісти на питання батьків; оцінити всі шляхи, які використовують батьки у вихованні й навчанні дитини; ознайомити батьків зі стратегією виховання й навчання; візити батьків до фахівців за порадою вчителя: оцінити роботу фахівців з дитиною; оцінити роботу батьків з виховання дитини; записати на відео різні заходи й проаналізувати з батьками запис; показати батькам інші відеозаписи (концертів, спектаклів, виставок і т.д.); установлення взаєморозуміння з родинами мігрантів. надання батькам зразкових текстових завдань для перевірки й оцінки здатностей дитини; зіставлення результатів; надання допомоги батькам у виборі книг, іграшок, навчальних приладів для домашнього використання; організація оглядових зустрічей з метою обговорити успіхи дитини. надання батькам письмових звітів про роботу з дитиною; надання батькам рекомендацій у письмовому вигляді з організації життя дитини; ознайомлення батьків з особистою справою дитини й обговорення актуальних проблем; запрошення батьків надати допомогу школі.

2. Індивідуальна робота з батьками на відстані: коментувати всі контакти з батьками щодня (щотижня або 2 рази в тиждень); писати тематичні звіти про дитину; писати персональні листи до батьків; періодично телефонувати батькам; забезпечити батьків відео програмами з питань виховання, які вони могли б дивитися дома; робити аудіо записи для малограмотних батьків і переклади для родин мігрантів; дбати про іграшки, книги й навчальні засоби; надати батькам необхідні перевіірочні завдання для оцінки успіхів дітей; рекомендувати «домашню роботу», яку батьки можуть виконувати разом з дітьми; рекомендувати батькам заняття на канікули, які вони могли б виконати зі своїми дітьми; забезпечити батькам доступ до особистої справи дитини; висилати в родини тексти нових пісень, віршів, які діти розучують у школі; рекомендувати телепрограми, які батьки можуть дивитися разом з дітьми, у тому числі й освітні.

3. Робота з групою батьків: віч-на-віч: зустрічатися з батьками учнів, обмінюватися інформацією, відзначати успіхи, обговорювати плани на майбутнє; виступати зі звітом і відповідати на питання батьків

під час батьківських зборів; організувати творчу майстерню для батьків, де були б представлені різноманітні доповіді, рольові ігри, п'єси; розробити курс самоосвіти для батьків по основних темах, що їх цікавлять; демонструвати батькам відеозаписи й слайди, де діти займаються якою-небудь діяльністю, пояснювати кожний вид діяльності; проводити дні/вечора відкритих дверей; створювати асоціації вчителів і батьків, які будуть організовувати громадські заходи; залучати батьків до участі в таких заняттях, як верхова їзда, плавання, екскурсії в музеї, інші місцеві школи; розпитувати батьків про їхні враження від проведених заходах і із приводу змін, які вони хотіли б бачити.

4. Робота з групами батьків на відстані: розкривати шкільні перспективи; надавати батькам листівки з інформацією про роботу різних шкільних служб (психологічної підтримки, терапевтів і т.д.); підбирати інформацію для шкільної газети, що регулярно висилається батькам; організовувати книжкові виставки або виставки іграшок і запрошувати батьків; запланувати й розмістити на дошці оголошень перелік можливих занять із дітьми вдома або спільні походи, наприклад, у кіно, театр; надати батькам можливість користуватися книгами зі шкільної бібліотеки; посилати батькам список питань з метою довідатися їхню думку з яких-небудь проведених заходів; оформити дошку оголошень і постійно надавати нову інформацію; готувати статті для місцевої газети або журналу; готувати відео програми для батьків; надавати усну і письмову методичну допомогу батькам з питань організації роботи з дітьми.

5. Організація контактів між батьками: запропонувати організувати гурток батьків-вихователів; організувати зустрічі родин, у яких є подібні проблеми; ініціювати контакти батьків у природній обстановці (вдома, кафе за чаєм чи кавою, на вулиці, в парку); залучати батьків до ремонту устаткування в школі.; заохочувати батьків проявляти ініціативу, брати участь в управлінні; підтримувати батьківські організації; допомагати батькам в організації розваг для дітей поза школою (екскурсії, дитячі свята).

Технологія, запропонована Р. Макконкі з питань організації співробітництва з батьками, виглядає привабливим варіантом, оскільки охоплює всі можливі форми роботи з різними групами батьків. Увага приділяється й батькам - мігрантам, і малограмотним батькам, і занадто зайнятим батькам. Інформація надається у всіх зручних формах: письмові звіти, відео й аудіо матеріали. Робота організується як індивідуальна, так і колективна у всіх видах діяльності, починаючи від навчальних предметів і шкільних вечорів і закінчуючи верховою їздою й турпоходами. Враховується також необхідність спілкування між родинами.

Джерела

1. MacConcey R. Working with parents. A practical guide for teachers and therapists. London, Sydney, 2005. 127 p.